

DZIEŃ PAŃSKI

„Nastał wielki dzień Jego gniewu, któż się może ostać?” - Obj. 6:17

„Dzień Pański” jest to biblijna nazwa okresu czasu, w którym nakłada się na siebie Wiek Ewangelii i Wiek Tysiąclecia, jeden się kończy, kolejny się rozpoczyna. Mając to na uwadze, czytamy — „Zaiste dzień Pana jest ciemnością, a nie światłością, mrokiem, a nie jasnością” (Am. 5:20) „Biada wam, którzy oczekujecie Dnia Pańskiego: Dzień Pański jest ciemnością a nie światłością” (w. 18.).

Jest to „Wielki dzień Jego gniewu”. Ten mroczny dzień jest zarówno końcową sceną nocy rozpaczy, jak i świtem poranku wesela. Pragniemy zwrócić uwagę nie tylko na biblijne dowody, że taki dzień lub czas nadejdzie, ale szczególnie na wydarzenia, jakie w tym czasie będą miały miejsce i ich chronologiczny porządek.

Najpierw ten czas niepokoju nadejdzie na nominalny kościół. Czytamy: „Żniwo jest końcem świata” (wieku). Zawiera ono odsiewanie prawdziwej pszenicy od chwastu (kąkolu) z nominalnego kościoła i palenie chwastu. W czasie ostatnich siedmiu lat dzieło to zaczęło gwałtownie postępować w naszych wnętrzach. Sierp prawdy rozpoczął oddzielanie i gromadzenie od świata prawdziwie poświęconych dzieci Bożych, którzy wiernie podążają w kierunku Prawdy. Tacy będą uznani za godnych by ująć przed nadchodzącym uciskiem (Łuk. 21:36), podczas gdy jedynie obojętni i nominalni chrześcijanie będą doświadczać tego wraz ze światem.

Oddzielanie prawdy od błędu, poszukiwaczy prawdy od uprzywilejowanych czasowo systemów błędu, będzie skutkiem odkrywania Prawdy przez domowników wiary. Co także spowoduje wielki ucisk i ostateczne obalenie tych systemów. Światło ujawnia i potępia ciemność, a prawdziwe „dzieci światła” radują się w nim, podczas gdy ci, którzy nie znają światła „łkają i lamentują” jak przepowiedziano w Obj. 18. Ponieważ interesy nominalnego kościoła i świata są bardzo ściśle powiązane ze sobą, to początkiem czasu ucisku na świecie będzie chwiejność i obalenie nominalnego kościoła. Kościoły papieski jak i protestancki wywarły potężny wpływ na rzesze ludzi, ponadto ogromnie pomagały rządowi w ich kontrolowaniu. Zatem wielcy, potężni i bogaci będą płakać i ubolewać nad jego upadkiem.

Podczas „Dnia Pańskiego”, ucisk narodów jest naturalnym następstwem przejścia spod zwierzchnictwa i władzy Szatana, który jest księciem tego świata - wieku (Jana 14:30) do „Tego,

który jest dobry” - Chrystusa — który na początku Wieku Tysiąclecia „przejmuje potężną władzę swoją i zaczyna panować;” — „I popadły w gniew narody, lecz i twój gniew rozgorzał”, czytają razem w połączeniu. Obj. 11:17,18.

Niewątpliwie, królestwa tego świata są lojalne wobec ich księcia, są kontrolowane głównie przez złych, samolubnych, skorumpowanych pośredników i przedstawicieli „Księcia Ciemności”, którzy pełnią jego wolę. Kiedy nowy Książę przejmie władzę, będzie miał w swych rękach zwierzchnictwo, Pan oznajmi: „Upadną trony królestw i zniszczę moc królestw pogańskich.” - Agg. 2:22.

W ten sposób „obrócone w strzępy” - odrzucone - „królestwa tego świata stają się królestwami Pana naszego i Pomazańca Jego”, „i królować będzie na wieki wieków” - Obj.11:15. Pod nowymi rządami będą i nowi władcy: „Lecz potem Święci Najwyższego otrzymają królestwo (władzę) i posiadą królestwo na wieki, na wieki wieczne”, Dan. 7:18. „Wszyscy ludzie, narody i języki będą mu służyć.” Jeszcze obecnie nie są, ale muszą być przywiezieni do podporządkowania się przez kary; i to będzie osiągnięte w „Dniu Pańskim”. Obalenie narodów i społeczeństwa będzie się koniecznie wiązało z indywidualnym uciskiem. A kiedy sądy Pańskie przyjdą na ziemię, mieszkańcy ziemi nauczą się sprawiedliwości. Iz. 26:9.

Ucisk ten jest obrazowo przedstawiony przez proroka Sofoniasza: „Dzień ów jest dniem gniewu, dniem ucisku i utrapienia, zatracenia i rozpacz, czas ciemności i mroku. Wtedy ześlę strach na ludzi, tak, iż chodzić będą jak ślepi, gdyż zgrzeszyli przeciwko Panu. Ani ich srebro, ani ich złoto nie będzie mogło ich wyratować w dniu gniewu Pana” - Sof. 1:15 - 18: „Dlatego oczekujcie dnia - mówi Pan - w którym wystąpię jako oskarżyciel. Bo mam zamiar zgromadzić narody, zebrać królestwa, aby wylać na nie moją popędlivość, cały żar swego gniewu. Zaprawdę cała ziemia będzie pożarta ogniem mojej żarliwości. Potem jednak przemienię ludom ich wargi na czyste, aby wszystkie mogły wzywać imienia Pana i służyć mu jednomyślnie.” Sof. 3:8, 9.

Jest tu skrajnie opisany ucisk, w symboliczny sposób ziemia zostanie wypalona przez gniew Pański — jednak będzie miało to dobry efekt. Po tych wszystkich oburzeniach i upadku rządów, pozostają ludzie [upadek dotyczy istnienia rządów], którzy doświadczą złych rządów „Księcia tego Świata”, i będą przygotowani na przejęcie władzy Pana, i Jego królowania, a także by „służyć mu w jednomyślności”.

Spodziewamy się, że ten niepokój i ucisk nadejdą w bardzo naturalny sposób. Bardzo wiele wersetów uczy, że królestwa na ziemi będą obalone przez budzących się ludzi, sprowokowanych do desperacji przez opresje niesprawiedliwych rządów. Takie pobudzenie i zwrot jest przygotowywany dla socjalistów, komunistów, a także dzisiejszych nihilistów, którzy z radością będą doprowadzeni to tego, kiedy będą w stanie.

Obecnie, kiedy Pismo rozpoznaje zło i opresje istniejące w narodach, przepowiada to w jaki sposób zostaną one obalone: „A teraz wy, bogacze, płaczcie i narzekajcie nad nieszczęściami jakie na was przyjdą; nagromadziliście skarby w dniach, które się mają ku końcowi. Oto zapłata, zatrzymana przez was robotnikom, krzyczy.” — Jak. 5:1 — jednak komunizm nie uznaje tego jako prawdę, przeciwnie, bardziej instruuje wierzących do „przestrzegania władzy” tak długo jak wytrwają, mówiąc — zatem bądźmy cierpliwi, braterstwo aż do nadejścia (obecności) Pana.”

Obj. 6:15, figuralnie opisuje ten czas upadku królestw, kiedy każda góra (królestwo) i ląd zostanie poruszone. Władcy, mocarze zarówno jak i niewolnicy rozpoznają, że: „Wielki dzień jego gniewu nastął”. Będą chcieli schronić się w wielkich górach (królestwach) tej ziemi i schować się w wielkich skałach tego świata (tajne stowarzyszenia). Ale w Dniu Gniewu Pana one nie będą w stanie im tego zapewnić, wszystkie królestwa tego świata będą odrzucone i zamiast tych gór (królestw), „królestwo Pana stanie się wielką górą, i wypełni całą ziemię.” Dan. 2:35, 45.

Mal. 4:1, opisuje nadchodzący dzień ucisku i widzi gniew Pana tu przedstawiony jako: „ogień żarliwości Boga”. „Bo oto nadchodzi dzień, który pali jak piec. Wtedy wszyscy zuchwali i wszyscy, którzy czynili zło, staną się cierniem. I spali ich ten nadchodzący dzień.” Ciernie symbolizują złych, ogień, to gniew Boży, natomiast „cielęta z obory” to sprawiedliwi. ws. 2.

2 Piotr 3:10, 12, opisuje „Dzień Pański”, gdzie pod symbolem niebios nawiązuje do rządów. „A dzień Pański nadejdzie jak złodziej; wtedy niebiosy z trzaskiem przeminą [obalenie rządów w wielkim chaosie], a żywioły rozpalone stopnieją, ziemia i dzieła ludzkie na niej spłoną. Ogólnie żywioły (niebios) rządów zarówno jak (ziemskie) społeczności, roztopią się w wielkim ucisku (ogniu) tego dnia. Przetłumaczone tutaj słowo żywioły, używa także Paweł, mówiąc o „nędznych żywiołach” tego świata. [Gal. 4:9.]

Pismo Święte uczy, że w Wieku Tysiąclecia cielesny Izrael będzie głównym narodem, „radością całej ziemi”. Odkrywamy także, że w czasie upadku innych narodów w Dniu Pańskim, cielesny Izrael stopniowo dojdzie do wzniosłości, aż do ostatniej części „dnia gniewu;” kiedy „bitwa wielkiego dnia” będzie miała miejsce, Jerozolima będzie bezpiecznie zamieszkała, a jej mieszkańcy będą mieć pod dostatkiem bydła i mienia(Ezech. 38: 12). Bez wątpienia pójdą do Palestyny, nie przez szacunek dla obietnic Boga, ani też spodziewając się odnowienia władzy narodu, ale z prawdziwą Żydowską wnikliwością, przed innymi uświadomią sobie niebezpieczeństwo, w jakim się znajdują itd., będzie to widoczny podczas obalenia ładu; zdecydują by się oddalić od bastionów komunizmu. Jednak tam nie będą całkowicie bezpieczni, dla Boga i jego więzów mówią „Wyruszę, aby brać łupy i grabić”, i one nadejdą przeciwko Jerozolimie, wielka kompania, aby grabić i rabować majątnych Żydów zebranych tutaj ze wszystkich czterech stron świata. (Ezech. 38:10, 12.)

Zach. 14:1-5 opisuje walkę wówczas toczoną. „Oto nadchodzi dzień Pana, gdy będę dzielił w twoim gronie łupy odebrane tobie. I zbiorę wszystkie narody do walki z Jeruzalemem. Miasto będzie zajęte, domy splądrowane (...) Połowa miasta pójdzie w niewolę.” Tutaj jednak Bóg przerywa i broni ich, rozpoznają także Jezusa jako Syna Boga, zatem „Potem przyjdzie Pan, mój Bóg, a z nim wszyscy święci.”

W Zach. 12:3, Bóg zapowiada, że ich wyprowadzi, „gdy zbiorą się przeciwko jemu wszystkie narody” Werset 10 opisuje rozpoznanie tego, którego przebodli, i ich biadanie tego dnia ,gdy Bóg „wyleje na nich ducha łaski i błagania.”

Jest wiele wydarzeń: „czas narzekania jakiego jeszcze nie było, aż od powstania ludzkości,” — powrót Żydów do Palestyny, uznanie narodu Izraelskiego, chociaż nie niepodległego – gromadzenie wielkiego majątku do Jerozolimy, co kusi hordy Goga, Magoga i wielu innych, aby iść i „brać łupy” – „walka wielkiego dnia Boga Wszechmogącego”, toczona w Jeruzalem – cząstkowe zwycięstwo najeźdźców i w godzinie ciemności dla Żydów, zmanifestowana moc Mesjasza, w pewien sposób mająca wpływ na ich wyzwolenie i rozpoznanie długo wyczekiwanego Mesjasza, płacz „ Pan, Bóg nasz, na którego wyczekiwaliśmy i który nas wyzwoli.”, rozpoznają w nim tego, którego raz odrzucili, patrząc na tego, „którego przebodli”, Bóg „wyleje na nich ducha łaski i błagania”, będą opłakiwać swe grzechy i zostaną przyjęci znowu do wspólnoty z Bogiem. Dzień Pański jest „dniem utrapienia Jakubowego, ale on (Izrael) będzie z niego wybawiony.” Spodziewamy się tych wydarzeń w mniej więcej wymienionej kolejności. Wierzymy, że słowo Boże wyposaży nas w niewątpliwy dowód, że my obecnie żyjemy w czasie „Dnia Pańskiego”, który rozpoczął się w 1874 roku, i jest to dzień, który trwa czterdzieści lat, tak jak „dzień kuszenia na pustyni”, kiedy Izrael wystawiał Boga na próbę i widzieli jego dzieła – „przez czterdzieści lat.” (Żyd.3:9.)

Jest to zadziwiające jak sprawy te, raz widziane jako absurdalne i niemożliwe, gwałtownie stają się rzeczywiste. Kilka lat temu, wraz z kilkoma innymi osobami zwróciliśmy uwagę na fakt, że Pismo Święte naucza, że ten ucisk będzie usposobiony w powstawanie narodów i obalenie rządów – komunizmu – pogląd ten został wyśmiany. Komunizm był w tamtym czasie mało znany i odczuwalny; ale dzisiaj każdy naród żyje w strachu, a nihilizm, komunizm, i socjalizm są domownikami świata. Zobaczymy jak „Ludzie omdlewać będą z trwogi w oczekiwaniu tych rzeczy, które przyjdą na świat, bo moce niebios (rządów) poruszają się.” (Łuk. 21:26).

Przez ostatnie lata, Żydzi wracają do znakomitości. A nazwiska takie jak Rothschild, Disraeli, Gambetta, i Montefierio zaopatrują świat jako kapitaliści i mężowie stanu. Lecz ostatnio komplikacje innych narodów powodują oddanie kontroli Palestyny w ręce Hebrajczyków, jako dom dla tego narodu. Mówi się, że biedniejsze klasy z Rosji podążają tam wielkimi tłumami, i że mieszka tam już jedna trzecia Żydów. Czy mogłoby być to bardziej prawdopodobne, że zamożni,

już wcześniej wspomniani, uciekają tam od anarchii i niebezpieczeństw upadających, ziemskich imperiów?

Zatem jest to zupełny dowód dla wszystkich, którzy „proroctw nie lekceważą”. Dowód dla tych, którzy zostaną znalezieni oczekując ich spełnienia, bo Dzień Pański istotnie jest nad nimi - “Kto się ostatecznie?” „Błogosławiony ten, który czuwa i pilnuje szat swoich.”

=====

— Październik i Listopad 1882 r. —